DZIENNIK RZADOWY

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Rok 1853.

Oddział piérwszy.

Część LIV.

Wydana i rozesłana dnia 20. Stycznia 1854.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1853.

Erste Abtheilung.

LIV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 20. Jänner 1854.

220.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości z dnia 24. Października 1853,

(Dziennik praw Państwa, część LXXIV., nr. 223, wydana dnia 3. Listopada 1853),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

o zastosowaniu pozycyi taryfowéj 103. ustaw o należytościach z dnia 9. Lutego i 2. Sierpniu 1850 roku.

W myśl ustaw o należytościach z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850 r. i pozycyi 103. taryfy, do tych ustaw załączonéj, spór incydentalny tam ma miejsce, gdzie zachodzi spór w rzeczy głównéj, jeszcze nie rozstrzygnięty prawomocnie.

Rozstrzygnienia Sądów w ciągu egzekucyi, wydane nawet po uprzedniém wysłuchaniu stron, nie mogą być uważane jako orzeczenia w sporach incydentalnych, i podpadają pod określenie pozycyi taryfowéj lit. *i)*.

Jeżeli zaś ten, przeciw któremu prowadzoną jest egzekucya, wyda formalny proces przeciw prowadzącemu egzekucyę, taki spór nowy jest natenczas sporem oddzielnym, a orzeczenie sądu w tym przedmiocie jest orzeczeniem w rzeczy głównéj, jakkolwiek między tym przedmiotem spornym, i już dawniéj rozstrzygniętym sporem głównym, związek zachodzi.

Baumgartner m. p. **Krauss** m. p.

221.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu w porozumieniu z Ministeryum Sprawiedliwości z dnia 24. Października 1853,

(Dziennik praw Państwa, część LXXIV., nr. 224, wydana dnia 3. Listopada 1853),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

tyczące się zobowiązania do opłaty należytości od orzeczeń w sporach incydentalnych bez różnicy formy rozstrzygnienia sądowego.

Obowiązanie do opłaty należytości od orzeczenia sądowego, w przedmiocie incydentalnym wydanego, nie ulega żadnéj zmianie z powodu formy rozstrzygnienia sądowego; dlatego téż opłaty, przepisane w pozycyi taryfowéj 103. J, A, B i C, składane być powinny we wszystkich przypadkach bez różnicy, czyli stosownie do rozporządzeń ustawy sądowéj rozstrzygnienie następuje w formie rezolucyi, czyliteż wyroku.

Baumgartner m. p. **Krauss** m. p.

220.

Erlaß des Finanzministeriums im Einverständnisse mit dem Justizministerium vom 24. Oktober 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXXIV. Stück, Nr. 223, ausgegeben am 3. November 1853),

wirksam für alle Kronländer,

über die Anwendung der Tarifpost 103 der Gebührengesetze vom 9. Februar und 2. August 1850.

Im Sinne der Gebührengesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 und der Post 103 des, diesen Gesetzen beigegebenen Tarifes, setzen Inzidenzstreite einen noch nicht rechtskräftig entschiedenen Streit über eine Hauptsache voraus.

Richterliche Entscheidungen im Zuge der Exekuzion können demnach, auch wenn sie über vorausgegangene Vernehmung der Parteien gefällt werden, nicht als Erkenntnisse über Inzidenzstreite angesehen werden, und fallen unter die Bestimmung der Tarifpost 7, lit. i.

Wenn aber Derjenige, gegen welchen die Exekuzion geführt wird, eine förmliche Klage gegen den Exekuzionsführer anhängig macht, so erscheint die neue Streitsache als ein selbständiger Streitgegenstand, und die richterliche Entscheidung darüber als ein Erkenntniß über eine Hauptsache, wenn gleich zwischen diesem Streitgegenstande und der schon früher entschiedenen Hauptsache ein Zusammenhang besteht.

Baumgartner m. p. **Krauß** m. p.

221.

Erlaß des Finanzministeriums im Einverständnisse mit dem Justizministerium vom 24. Oktober 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXXIV. Stück, Nr. 224, ausgegeben am 3. November 1853),

wirksam für alle Kronländer,

betreffend die Gebührenpflicht der Erkenntnisse über Inzidenzstreite ohne Unterschied der Form der richterlichen Entscheidung.

Die Gebührenpflicht eines gerichtlichen Erkenntnisses über einen Inzidenzstreit kann durch die Form der richterlichen Entscheidung eine Aenderung nicht erleiden, daher die in der Tarifpost 103 I, A, B und C vorgeschriebenen Gebühren in allen Fällen ohne Unterschied, ob nach Anordnung der Zivilprozeß-Ordnung mittelst Bescheides, oder mittelst eines förmlichen Urtheiles zu erkennen ist, entrichtet werden müssen.

Baumgartner m. p. **Krauß** m. p.

222.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 25. Października 1853,

(Dziennik praw Państwa, część LXXIV., nr. 225, wydana dnia 3. Listopada 1853),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Lombardyi i Wenecyi,

mocą którego podaje się do wiadomości zatwierdzone przez Najjaśniejszego Pana zasady przyszłego urządzenia urzędów podatkowych, tudzież ustanowienia ich stanu osobowego i płacy.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył najwyższém postanowieniem Swojém z dnia 9. z. m. najłaskawiéj zatwierdzić następujące zasady urządzenia urzędów podatkowych, i ustanowienia ich stanu osobowego i płacy:

1. Urzędy podatkowe dzielą się według ważności ich obowiązków w ogólności w celu oznaczenia ich płacy na trzy klasy główne.

Najważniejsze urzędy podatkowe kraju koronnego, a względnie obrębu administracyjnego, przydzielonego do władzy podatkowéj krajowéj, zamieszcza się w klasie piérwszéj, najmniéj ważne w klasie trzeciéj, reszta zaś w klasie drugiéj.

2. Przy każdym urzędzie podatkowym ustanowionym będzie poborca podatków wraz z urzędnikiem kontrolującym jego czynności, na których, jako na właściwych naczelnych urzędnikach urzędu, cięży bezpośrednia odpowiedzialność za czynności kasowe i rachunkowe.

Oprócz tych urzędników naczelnych ustanowieni będą przy urzędach podatkowych, w miarę potrzeby, oficyałowie urzędowi i asystenci, tudzież słudzy urzędowi.

3. Z wyjątkiem czynności kasowych, które przez urzędników naczelnych spólnie prowadzonemi być muszą, można oficyałom urzędowym polecać kierunek szczegółowych oddziałów czynności, pod dozorem urzędników naczelnych, a w razie braku lub nieobecności urzędnika naczelnego rachunkowego, zastępstwo jego.

Asystenci przeznaczeni są do pisania, tudzież do pomocy w innych czynnościach.

Powołanie sług urzędowych rozciąga się na niższe czynności służbowe i na utrzymywanie porządku, czystości i bezpieczeństwa w lokalnościach urzędowych.

4. Jak dalece przy urzędzie podatkowym trzeciéj klasy objętość czynności dwom urzędnikom naczelnym nie daje dostatecznego zatrudnienia, należy takowych używać przy urzędzie okręgowym do takich czynności służbowych, do których posiadają potrzebne przymioty, o ile to bez narażenia ich bezpośredniego powołania stać się może. Równocześnie zaś należy zmniejszyć stan osobowy urzędu okręgowego w tym stosunku, jak użycie urzędników podatkowych przy takowym zmniejszyć go pozwala.

222.

Erlaß des Finanzministeriums vom 25. Oktober 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXXIV. Stück, Nr. 225, ausgegeben am 3. November 1853),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Lombardie und Venedig,

womit die Allerhöchst genehmigten Grundsätze über die künftige Einrichtung der Steuerämter und die Feststellung ihres Personal- und Besoldungsstandes kundgemacht werden.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 9. v. M. über die Einrichtung der Steuerämter und die Feststellung ihres Personal- und Besoldungsstandes, nachstehende Grundsätze Allergnädigst zu genehmigen geruht:

1. Die Steuerämter werden nach dem Gesammtumfange ihrer Wichtigkeit zum Behufe der Gehaltsbestimmung in drei Hauptklassen eingetheilt.

Die wichtigsten Steuerämter des Kronlandes, und beziehungsweise des, der Steuerlandesbehörde zugewiesenen Verwaltungsgebietes, werden in die erste Klasse, die mindest wichtigen in die dritte, und die übrigen in die zweite Klasse gereiht.

2. Bei jedem Steueramte wird ein Steuereinnehmer und ein ihn kontrolirender Beamte bestellt, welchen, als den eigentlichen Oberbeamten des Amtes, die unmittelbare Haftung für das Kasse- und Rechnungsgeschäft obliegt.

Nebst den Oberbeamten werden bei den Steuerämtern, nach Maß des Bedarfes, Amtsoffiziale und Assistenten, dann Amtsdiener bestehen.

3. Den Amtsoffizialen kann, mit Ausnahme der Kassegeschäfte, welche von den Oberbeamten gemeinschaftlich geführt werden müssen, die Leitung einzelner Geschäfts-Abtheilungen unter der Aufsicht der Oberbeamten und bei dem Abgange oder der Abwesenheit eines verrechnenden Oberbeamten, die Vertretung desselben anvertraut werden.

Die Assistenten sind zunächst für die Schreibarbeiten, dann für die Hilfeleistung bei anderen Verrichtungen bestimmt.

Der Beruf der Amtsdiener hat sich auf die niederen Dienstesverrichtungen und auf die Erhaltung der Ordnung, Reinlichkeit und Sicherheit in den Räumen der Amtsunterkünfte zu erstrecken.

4. In soferne bei einem Steueramte der dritten Klasse der Geschäftsumfang zweien Oberbeamten keine hinreichende Beschäftigung gewähren sollte, sind dieselben, soweit es ohne Nachtheil für ihren unmittelbaren Beruf geschehen kann, bei dem Bezirksamte zu den Dienstverrichtungen, zu welchen sie die erforderlichen Eigenschaften besitzen, zu verwenden. Zugleich ist aber der Personalstand des Bezirksamtes in dem Verhältnisse, als die Verwendung der Steueramts-Beamten bei denselben eine Verminderung zulässig macht, einzuschränken.

5. Przy urzędach podatkowych piérwszéj klasy poborcy podatków otrzymują rocznéj płacy 900 złr. mon. konw., a kontrolorowie 700 złr. przy urzędach podatkowych drugiéj klasy poborcy 800 złr. a kontrolorowie 600 złr., zaś przy urzędach podatkowych trzeciéj klasy poborcy 700 złr. a kontrolorowie 500 złr.

Dla oficyałów ustanowione są klasy rocznéj płacy na 500 złr., 450 złr. i 400 złr., dla asystentów na 400 złr., 350 złr. i 300 złr., nakoniec dla sług urzędowych na 250 złr. i 200 złr.

6. Dla urzędników naczelnych przy urzędach podatkowych w tych miastach głównych prowincyi, gdzie z powodu nadzwyczajnego napływu czynności podatkowych, depozytowych i innych najwyższa ich płaca nie stałaby w odpowiednim stosunku do objętości i odpowiedzialności za ich czynności, można wyjątkowo czynić przedstawienia do Najjaśniejszego Pana o podwyższenie ich płacy.

7. Co się tyczy dyet, poborcy podatków zamieszczeni są w klasie 9., kontrolorowie w klasie 10., oficyali urzędowi w 11., zaś asystenci w klasie 12.

8. Z posadami służbowemi urzędników naczelnych rachunkowych i oficyałów urzędowych połączony jest obowiązek złożenia kaucyi, równającéj się kwocie rocznéj ich płacy.

9. Oficyali urzędowi i asystenci stanowią w każdym z tych charakterów urzędowych w całym obrębie Państwa, a względnie w obrębie administracyjnym, przydzielonym do władzy podatkowéj krajowéj, jeden stan konkretalny, stoją wszyscy w jednéj randze, i posuwają się według starszeństwa w służbie na wyższe stopnie płacy, jeżeli który z nich postępowaniem swojém nie stanie się niegodnym takiego podwyższenia.

10. Dla ukształcenia odpowiednich kandydatów do służby podatkowéj, tudzież do pomocy przy czynnościach urzędu podatkowego, nie należących do służby kasowéj i rachunkowéj, pozwala się przyjmować bezpłatnych praktykantów urzędowych, których największa liczba nie może przenosić piątéj części liczby ogólnéj wszystkich rzeczywistych urzędników podatkowych, usystemizowanych przy urzędach podatkowych jednego kraju koronnego, a względnie obrębu administracyjnego władzy poborowéj krajowéj; zaś co się tyczy ich przyjmowania i stosunków służbowych, należy zastosować te postanowienia, które w najwyższém postanowieniu z dnia 22. Sierpnia 1841 r. przepisanemi są dla praktykantów urzędowych przy władzach krajowych kameralnych, tudzież przy władzach i urzędach im podległych.

Co się tyczy egzaminu, który kandydaci do posad służbowych przy urzędach podatkowych składać mają, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwami Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości wyda szczegółowe postanowienia.

5. Bei den Steuerämtern der ersten Klasse haben die Einnehmer 900 fl., die Kontrolore 700 fl., bei den Steuerämtern der zweiten Klasse die Einnehmer 800 fl. und die Kontrolore 600 fl, bei den Steuerämtern der dritten Klasse die Einnehmer 700 fl. und die Kontrolore 500 fl. an Jahresgehalt zu beziehen.

Für die Amtsoffiziale haben die Gehaltsclassen von 500 fl., 450 fl. und 400 fl., für die Assistenten mit 400 fl., 350 fl. und 300 fl., für die Amtsdiener endlich mit 250 fl. und 200 fl. zu bestehen.

6. Für die Oberbeamten der Steuerämter in jenen Provinzial-Hauptstädten, woselbst wegen des außerordentlichen Andranges der Steuer-, Depositen- und anderweitigen Geschäfte die höchsten Gehaltsbezüge mit dem Umfange und der Verantwortlichkeit ihrer Obliegenheiten in keinem angemessenen Verhältnisse stünden, dürfen ausnahmsweise Gehaltsaufbesserungen Allerhöchsten Orts in Antrag gebracht werden.

7. In Absicht auf die Diätenbezüge werden die Steuereinnehmer in die 9., die Kontrolore in die 10., die Amtsoffiziale in die 11., und die Assistenten in die 12. Klasse gereiht.

8. Mit den Dienststellen der verrechnenden Oberbeamten und der Amtsoffiziale ist die Verbindlichkeit zur Leistung einer dem Betrage ihres Gehaltes gleichkommenden Kauzion verbunden.

9. Sowohl die Amtsoffiziale als Assistenten haben in jedem dieser Dienst-Charaktere für den ganzen Umfang des Kronlandes, und beziehungsweise des, der Steuerlandesbehörde zugewiesenen Verwaltungsgebietes, einen Konkretalstatus zu bilden, sich im Range gleich zu stehen, und nach ihrem Dienstalter in die höhere Gehaltsstufe vorzurücken, wenn sich nicht einer oder der andere derselben durch sein Benehmen einer solchen Vorrückung unwürdig machen sollte.

10. Zur Ausbildung eines entsprechenden Nachwuchses von Steueramts-Beamten, und zur Hilfeleistung bei den steuerämtlichen Verrichtungen, die nicht zum Kasse- und verrechnenden Dienste gehören, wird die Aufnahme von unentgeltlichen Amtspraktikanten gestattet, deren höchste Zahl den fünften Theil der Gesammtzahl aller bei den Steuerämtern eines Kronlandes, und beziehungsweise des Verwaltungsgebietes einer Steuerlandesbehörde systemisirten wirklichen Steueramts-Beamten nicht zu überschreiten, und bezüglich deren Aufnahme und Dienstverhältnisse im Allgemeinen jene Bestimmungen in Anwendung zu treten haben, die mit der Allerhöchsten Entschließung vom 22. August 1841 für die Amtspraktikanten bei den Kameral-Landesbehörden und den denselben unterstehenden Behörden und Aemtern vorgezeichnet wurden.

Ueber die von den Kandidaten für Dienststellen bei den Steuerämtern abzulegende Prüfung werden von dem Finanzministerium im Einvernehmen mit den Ministerien des Innern und der Justiz besondere Bestimmungen erfolgen.

Powyższe najwyższe rozporządzenia podaje się do powszechnéj wiadomości z tym dodatkiem, iż przeprowadzenie ich w właściwym czasie nastąpi.

Baumgartner m. p.

223.

Obwieszczenie Ministerstw Skarbu i Handlu z dnia 27. Października 1853,

(Dziennik praw Państwa, część LXXIV., nr. 226, wydana dnia 3. Listopada 1853),

obowiązujące dla wszystkich krajów koronnych, objętych w powszechnym obrębie celnym,

tyczące się zniesienia urzędów celnych bocznych klasy II. w Kaniowie i Jęzorze.

Z powodu regulowania urzędów celnych wzdłuż granicy Państw Związku celnego znosi się, od 1. Stycznia 1854 r. zacząwszy, urzędy celne boczne klasy II. Kaniów w obwodzie wadowickim i Jęzor w Wielkiém Księstwie Krakowskiém.

Baumgartner m. p.

224.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 29. Października 1853,

(Dziennik praw Państwa, część LXXIV., nr. 227, wydana dnia 3. Listopada 1853),

tyczące się zniesienia urzędu kotrolującego towary w Landek w Tyrolu.

W skutku rozporządzenia Ministerstwa Skarbu zniesionym zostaje od 1. Stycznia 1854 r. urząd kontrolujący w Landek w Tyrolu.

Od wspomnionego dnia przenosi się czynności urzędowe kontroli towarów w Landek do tamtejszego oddziału straży skarbowéj.

Baumgartner m. p.

Diese Allerhöchsten Bestimmungen werden mit dem Beisatze zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß ihre Durchführung zeitgemäß erfolgen wird.

Baumgartner m. p.

223.
Kundmachung der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 27. Oktober 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXXIV. Stück, Nr. 226, ausgegeben am 3. November 1853),

giltig für alle im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

über die Aufhebung der Nebenzollämter II. Klasse Kaniow und Jęzor.

Aus Anlaß der Regulirung der Zollämter längs der Grenze gegen die Zollvereinsstaaten werden die Nebenzollämter II. Klasse Kaniow im Wadowizer Kreise Galiziens und Jęzor im Großherzogthume Krakau, vom 1. Jäner 1854 angefangen, aufgehoben.

Baumgartner m. p.

224.
Verordnung des Finanzministeriums vom 29. Oktober 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXXIV. Stück, Nr. 227, ausgegeben am 3. November 1853),

über die Aufhebung des Waaren-Kontrolsamtes zu Landek in Tirol.

In Folge Anordnung des Ministeriums der Finanzen wird das Kontrolsamt zu Landek in Tirol mit 1. Jäner 1854 aufgehoben.

Die Amtshandlungen der Waarenkontrole für Landek werden der dortigen Finanzwach-Abtheilung von dem bemerkten Zeitpunkte übertragen.

Baumgartner m. p.